

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ επιδιώκει να μπολιάσει τη λαϊκή απαίτηση «να φύγουν» με το αναγκαίο αντικαπιταλιστικό περιεχόμενο. Για να βαθύνει στη λαϊκή συνείδηση το ρήγμα με το κοινωνικό και πολιτικό σύστημα και να αποκτήσει πιο στέρεα προγραμματική βάση, τονίζει ο Αντώνης Δραγανίγος, μέλος της Κεντρικής Συντονιστικής Επιτροπής της ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Με όπλο τον οργανωμένο λαό, ξεπερνώντας τη λογική της κοινοβουλευτικής αναμονής, συμπληρώνει.

Συνέντευξη στον Μάκη Γεωργιάδη

- Κυβέρνηση και δικαστική εξουσία δεν χορηγούν σπουδαστική άδεια στον απεργό πείνας Ν. Ρωμανό. Έξι χρόνια μετά τη δολοφονία του Αλ. Γρηγορόπουλου και την έκρηξη του Δεκέμβρη του 2008 τι μήνυμα εκπέμπουν;

- Η κυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου παίζει με τη φωτιά! Με τη στάση της επιδιώκει να στείλει μήνυμα πυγμής, «σιδερένιας φτέρνας» απέναντι στο λαό και τη νεολαία ενόψει των υπεραντιδραστικών μέτρων και του νέου Μνημονίου που έχει ήδη συμφωνήσει με την τρόικα. Ο κοινοβουλευτικός ολοκληρωτισμός είναι ο δίδυμος αδελφός του κοινωνικού κανιβαλισμού που προωθούν. Πιθανώς κύκλοι της να φλερτάρουν με πρόβες ιδιαίτερα αυταρχικών εξελίξεων επενδύοντας στο φόβο τμημάτων της κοινωνίας. Σε κάθε περίπτωση αυτή η πολιτική αντιμετωπίζεται με κλιμάκωση των αγώνων, του μαζικού εργατικού, νεολαιίστικου και λαϊκού κινήματος, για να ξεμπερδέουμε με την πολιτική του μαύρου μετώπου κεφαλαίου, ΕΕ, ΔΝΤ και την κυβέρνησή τους. Ούτε με εκλογική αναμονή, ούτε με υπόκλιση στην «ομαλότητα» της βαρβαρότητας, που επιδιώκει η άρχουσα τάξη. Αυτή είναι η καθαρή απόφαση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

- Τελικά πάμε σε νέο Μνημόνιο ή μήπως η κυβέρνηση δεν μπορεί να σηκώσει το βάρος;

- Η κυβέρνηση έχει ήδη συμφωνήσει με την τρόικα το πακέτο των μέτρων. Η δήθεν «διαπραγμάτευση» τρόικας-κυβέρνησης έχει να κάνει με δυο ζητήματα. Πρώτον την επικοινωνιακή διαχείριση τους. Πρέπει να δείχνουν ότι «αντιστέκονται». Δεύτερον, την επιμέρους αντιπαράθεση ανάμεσα στα ακόμα πιο μεγάλα πολυεθνικά καπιταλιστικά συμφέροντα που εκπροσωπεί η τρόικα και τα εγχώρια. Το είδαμε αυτό και πρόσφατα στο θέμα του ΦΠΑ των ξενοδοχείων, παλιότερα στο φάρμακο κ.λπ. Η ελληνική αστική τάξη, όσο κι αν συμπιέζεται και υποβαθμίζεται η θέση της, θα στηρίζει αυτή την πολιτική, γεγονός που της εξασφαλίζει την άνευ όρων εκμετάλλευση της εργατικής τάξης και στεριώνει την πολιτική της εξουσία στο εσωτερικό. Όπως πάντα η «εθνική υπερηφάνεια» της ολιγαρχίας περνάει από το σεντούκι της και στηρίζεται στις ιμπεριαλιστικές δυνάμεις.

Άλλωστε οι νέοι θεσμοί της ΕΕ (Σύμφωνο Σταθερότητας και Ανάπτυξης, έλεγχος προϋπολογισμών κ.λπ.) αποτελούν ένα πλαίσιο ενισχυόμενης μνημονιακής εποπτείας και μόνιμης επιτροπείας, με ή χωρίς ΔΝΤ. Η απαλλαγή λοιπόν από τη βαρβαρότητα των Μνημονίων και της εξαθλίωσης περνά μέσα από την πάλη της εργατικής τάξης και του λαού, δεν μπορεί να στηριχτεί στις πλάτες της ολιγαρχίας ή τμημάτων της. Περνάει μέσα από το «σπάσιμο του πλαισίου» επιβολής αυτής της πολιτικής, των Μνημονίων, των τοκογλυφικών δανειακών συμβάσεων, της ΕΕ, και του ΔΝΤ, όχι μέσα από την αποδοχή τους!

- Στην πρόσφατη συνεδρίαση του Πανελλαδικού Συντονιστικού Οργάνου της ΑΝΤΑΡΣΥΑ ποιος άμεσος πολιτικός στόχος τέθηκε;

- Στο πρόσφατο ΠΣΟ, που ενέκρινε τις θέσεις για την 3η Συνδιάσκεψη, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ συγκεκριμενοποίησε την πολιτική της αντικαπιταλιστικής ανατροπής της επίθεσης του κεφαλαίου και της ΕΕ, στις σημερινές συνθήκες καθορίζοντας ότι παλεύουμε για να ανατραπεί η πολιτική του «μαύρου μετώπου» κεφαλαίου - ΕΕ - ΔΝΤ και της αντιδραστικής κυβέρνησης ΝΔ-ΠΑΣΟΚ. Παλεύουμε για να αλλάξει η πολιτική κι όχι ο διαχειριστής, για να σπάσει το «πλαίσιο» της βάρβαρης εκμετάλλευσης και της υποταγής στις αγορές,

του κράτους έκτακτης ανάγκης, της επιτροπείας, της διαρκούς λεηλασίας μέσω χρέους, της ΕΕ και του ΝΑΤΟ. Παλεύουμε για έναν συνολικά άλλο, αντικαπιταλιστικό δρόμο στην ελληνική κοινωνία. Αυτός ο δρόμος μπορεί να ανοίξει με την εργατική και λαϊκή αντεπίθεση, με την είσοδο του εργατικού και λαϊκού κινήματος στο προσκήνιο, με νέα απαιτητικότητα και μαχητικότητα: Για να ξηλωθούν όλα τα μνημονιακά μέτρα και οι αντιδραστικές καπιταλιστικές αναδιαρθρώσεις, για ουσιαστικές κατακτήσεις προς όφελος των εργαζομένων και σε βάρος του κεφαλαίου, για την αλλαγή του συσχετισμού δυνάμεων, την ενίσχυση της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς και των δυνάμεων της ανατροπής.

Τα παραπάνω αποτελούν συνεκτικό πλαίσιο πολιτικών επιδιώξεων, που στοχεύει στο να μπολιάσει τη λαϊκή απαίτηση «να φύγουν» με το αναγκαίο αντικαπιταλιστικό περιεχόμενο, για να βαθύνει στη λαϊκή συνείδηση το ρήγμα με το κοινωνικό και πολιτικό σύστημα και να αποκτήσει πιο στέρεα προγραμματική βάση, να στηρίζεται στον οργανωμένο λαό ξεπερνώντας την καταστροφική -και ατελέσφορη άλλωστε- λογική της κοινοβουλευτικής αναμονής.

- Ανατροπή της κυβέρνησης; Και μετά τι; Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ;

- Η ανατροπή της πολιτικής κεφαλαίου - ΕΕ - ΔΝΤ και της άθλιας κυβέρνησής τους είναι ζωτική ανάγκη για την εργαζόμενη πλειοψηφία και θα γίνει έτσι ή αλλιώς. Τι θα προκύψει εν συνεχεία εξαρτάται από τον τρόπο που θα γίνει.

Αν γίνει με το λαό στο περιθώριο και αποδυναμωμένες τις δυνάμεις της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς, τότε πιθανότατα θα ολοκληρωθεί το σχέδιο της «ομαλοποίησης» και της επιβολής της «εθνικής συναίνεσης», που μπορεί να εκφραστεί με διάφορες μορφές ακόμα και σε κυβερνητικό επίπεδο. Σε αυτή τη λογική έχει ήδη προσχωρήσει η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ. Δείτε και τις δηλώσεις Τσίπρα περί συναίνεσης στα «εθνικά θέματα» μετά τη συνάντηση με τον Βενιζέλο, χωρίς να υποβαθμίζουμε και την τεράστια πολιτική και συμβολική σημασία της ίδιας αυτής συνάντησης με τον πιο κυνικό στυλοβάτη της μνημονιακής κόλασης και την ανοιχτή υποστήριξή της από ισχυρά κέντρα (ΔΟΛ, Ριάλ κ.λπ.).

Αν αντίθετα γίνει με το λαό στο προσκήνιο, με μια νέα αγωνιστική άνοιξη, με άνοδο της λαϊκής απαιτητικότητας και οργάνωσης και με σοβαρή αλλαγή του συσχετισμού υπέρ των δυνάμεων της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς και σε βάρος των δυνάμεων της διαχείρισης και του συμβιβασμού, τότε θα πάμε σε ένα πιο ευνοϊκό συσχετισμό δυνάμεων για την επιβολή κατακτήσεων, ξηλώματος του μνημονιακού κεκτημένου του κεφαλαίου, ανοίγματος του δρόμου για βαθύτερες αντικαπιταλιστικές αλλαγές. Η προοπτική μιας ισχυρής αντικαπιταλιστικής, αντιιμπεριαλιστικής, δημοκρατικής τομής στη ελληνική κοινωνία θα είναι ανοιχτή.

Πλούτος και όχι κίνδυνος η συζήτηση εντός της ΑΝΤΑΡΣΥΑ - Αριστερή ανατρεπτική πολιτική συνεργασία

- Οι Θέσεις του ΠΣΟ προτείνουν την αριστερή ανατρεπτική πολιτική συνεργασία των αντικαπιταλιστικών αντιιμπεριαλιστικών αντΕΕ δυνάμεων Πού απευθύνεστε και σε ποια πολιτική βάση;

- Βαδίζουμε προς μια πολύ σοβαρή πολιτική καμπή. Μετά τον Φλεβάρη τα πράγματα θα είναι πολύ διαφορετικά είτε έχει είτε δεν έχει εκλεγεί Πρόεδρος της Δημοκρατίας. Σε αυτές τις συνθήκες δεν χωρά αναμονή και ταλαντεύσεις. Όλες οι δυνάμεις που μπορούν να συμφωνήσουν σε μια λογική ανατροπής της κυρίαρχης πολιτικής και της κυβέρνησης, που μπορούν να συμφωνήσουν σε ένα πρόγραμμα με πυρήνα την κατάργηση των Μνημονίων και των δανειακών συμβάσεων, την άμεση ριζική βελτίωση της ζωής του λαού, τις εθνικοποιήσεις των τραπεζών και των επιχειρήσεων στρατηγικής σημασίας με εργατικό και λαϊκό έλεγχο, την πάλη για τα δημοκρατικά δικαιώματα των εργαζόμενων σε σύγκρουση με το κράτος έκτακτης ανάγκης και τους μηχανισμούς του, τη ρήξη / αποδέσμευση από ευρώ / ΕΕ και την υπεράσπιση της λαϊκής αυτοδιάθεσης ενάντια σε κάθε επιτροπεία, που βλέπουν στον ένα ή τον άλλο βαθμό την πάλη για το πρόγραμμα αυτό ενταγμένη σε μια σύγχρονη αντικαπιταλιστική και σοσιαλιστική προοπτική και διαχωρίζονται από την πολιτική-κυβερνητική πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ και την αδιέξοδη γραμμή του ΚΚΕ,

έχουν την ευθύνη να συνεργαστούν, με τη φιλοδοξία να επιδράσουν στον πολιτικό συσχετισμό και στις εξελίξεις στην κοινωνία και την Αριστερά.

Οι δυνάμεις που συνενώνονται στην «αριστερή μετωπική συμπόρευση», δυνάμεις της επαναστατικής Αριστεράς με τη δική τους ιστορία και συνεισφορά (ΕΕΚ, ΟΚΔΕ, Λαϊκή Αντίσταση κ.ά.) και οπωσδήποτε ένας ολόκληρος κόσμος ο οποίος συμμετείχε στους αγώνες, τα κινήματα ανυπακοής, όσοι συνεργαστήκαμε μαζί τους στις περιφερειακές και δημοτικές εκλογές αποτελούν την ισχυρή βάση αυτής της απεύθυνσης.

Επιδιώκουμε συνεργασία σε όλες τις μάχες του μαζικού κινήματος και της ταξικής πάλης, και στην πιθανή εκλογική μάχη των επόμενων μηνών.

- Τι να περιμένουμε από την 3η Συνδιάσκεψη της ANΤΑΡΣΥΑ; Είναι η πρώτη φορά που οι Θέσεις δεν έχουν ψηφιστεί ομόφωνα ως βάση συζήτησης. Ανοίγει αυτό κάποιους κινδύνους για το μέλλον της ANΤΑΡΣΥΑ;

- Η ANΤΑΡΣΥΑ προχωράει με τρόπο δημοκρατικό, με συχνές συνδιασκέψεις, δίνοντας ένα παράδειγμα δημοκρατίας ενός ανοιχτού, μετωπικού εγχειρήματος, με μεγάλη σημασία για την ελληνική κοινωνία και όχι μόνο. Την ερχόμενη περίοδο ανοίγουν σοβαρές δυνατότητες για την ANΤΑΡΣΥΑ. Είναι κατοχυρωμένη στις συνειδήσεις εκατοντάδων χιλιάδων ανθρώπων σαν ο τρίτος πόλος την Αριστεράς, κοινωνικά αναγνωρίσιμη με ριζοσπαστική ανεξάρτητη αντικαπιταλιστική και ταυτόχρονα ενωτική φυσιογνωμία. Επικοινωνεί με τις αγωνίες δεκάδων χιλιάδων αγωνιστών μέσα στο κίνημα και κόσμο από τη βάση της Αριστεράς.

Έχουμε ταυτόχρονα πλήρη συνείδηση των σοβαρών προβλημάτων που έχουμε και της αναντιστοιχίας μας με τις ανάγκες του κινήματος και του κόσμου. Σε μια τέτοια πρωτότυπη και δύσκολη περίοδο θεωρούμε απόλυτα φυσικό να υπάρχουν διαφορετικές αντιλήψεις στην ANΤΑΡΣΥΑ. Θεωρούμε τη συζήτηση πλούτο όχι κίνδυνο. Άλλωστε στην ανοιχτή διαδικασία της Συνδιάσκεψης θα καταληχθούν τα πάντα.

Έχουμε την αισιοδοξία ότι με πίστη στο κοινό εγχείρημα, απόλυτη υποστήριξη της ανεξαρτησίας του, ενωτικά συνθετική διάθεση, ισχυρά αυτοκριτικό πνεύμα, σταθερή πολιτική δράση στα κινήματα και στον κόσμο θα ανταποκριθούμε στις απαιτήσεις της νέας κρίσιμης περιόδου.

Πηγή: "ΠΡΙΝ"